

Β.Βεσκούκης

Ο ιός και οι άλλοι

Περιμένοντας τον "ιό του 2000", σχολιάζουμε την διασκεδαστική περιρρέουσα ατμόσφαιρα

Φυλαχτείτε, αγαπητοί αναγνώστες! Φυλαχτείτε διότι όπου να 'ναι θα χτυπήσει ο ιός του 2000! Και το χτύπημα θα έχει απρόβλεπτες συνέπειες, τόσο ως προς την έκταση, όσο και ως προς τη σοβαρότητα. Δεν ξέρουμε τις λεπτομέρειες, δηλαδή το πότε, πώς και το πού, για ένα όμως είμαστε σίγουροι: ο ιός μάλλον θα χτυπήσει και καλό είναι να προετοιμαζόμαστε ήδη από τον Νοέμβριο που είναι ακόμα καιρός. Υποψήφιοι στόχοι είναι τα πάντα μέσα από τα οποία περνά ηλεκτρικό ρεύμα οιαδήποτε ισχύος και συχνότητας και ασφαλώς, η αλυσίδα των συνδεδεμένων σε αυτά και ελεγχόμενων από αυτά διατάξεων.

Ητοι, κινδυνεύουν τα δίκτυα διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, τα δίκτυα διανομής νερού και αποχέτευσης, οι σηματοδότες των δρόμων, οι συγκοινωνίες γενικώς και αορίστως (αεροπλάνα, τρένα, καράβια κλπ), τα αεροδρόμια, η κουζίνα και το θερμοσίφωνο, οι εταιρικοί ανελκυστήρες - ιδιαίτερα οι αυτόματοι - οι τηλεοράσεις, τα ψυγεία και ασφαλώς οι υπολογιστές και τα προγράμματα. Καλόν είναι, λοιπόν, να είστε σε επιφυλακή, όπως εξάλλου θα είναι και ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός ο οποίος θα βρίσκεται στα πόστα του την κρίσιμη στιγμή και θα περιμένει το χτύπημα, το οποίο και θα είναι σε πλήρη ετοιμότητα να αντιμετωπίσει.

Αν θέλετε περισσότερες πληροφορίες και λεπτομέρειες σχετικά με το πού ενδέχεται να χτυπήσει ο ιός, μην διαβάζετε εμάς καθότι εγκυρότερες πηγές είναι οι εφημερίδες, τα περιοδικά life style των απανταχού ελεύθερων καβαλάρηδων εκδοτών και ασφαλώς, η τηλεόραση: Εκεί βρίσκεται η αλήθεια! Οι δημοσιογράφοι που αγωνίζονται με αυτοθυσία για το δικό μας δικαίωμα στην ενημέρωση το έχουν ήδη ψάξει το πράγμα και θα είναι εκεί την κρίσιμη στιγμή να μας περιγράφουν ζωντανά το χτύπημα του ιού.

Γενικά, πρόκειται να περάσουμε μια πολύ μοναχική πρωτοχρονιά: κανείς δεν θα είναι με την οικογένειά του τη στιγμή της αλλαγής του χρόνου. Οι δημόσιοι υπάλληλοι θα βρίσκονται στα πόστα τους περιμένοντας το χτύπημα το οποίο (είπαμε) θα αντιμετωπίσουν άμεσα. Οι δημοσιογράφοι θα είναι στους δρόμους περιμένοντας το γενικευμένο δημόσιο πανικό που θα προκληθεί και τον οποίο αυτοί πρώτοι θα μας μεταδώσουν. Οι επιχειρηματίες θα είναι στα εξοχικά τους τα οποία θα φωτίζονται με κεριά και θα ψυχαγωγούνται με ζωντανό (φυσικό και ουχί ηλεκτρικό) πιάνο. Μαζί θα είναι και τα στελέχη, τουλάχιστον τα πρωτοκλασάτα. Οι λοιποί μάχιμοι θα τρέχουν δεξιά και αριστερά πανέτοιμοι να αναγνωρίσουν τα χτυπήματα του ιού και να τα πολεμήσουν. Τέλος, οι ίδιες οι οικογένειες όλων αυτών θα είναι στα πυρηνικά καταφύγια διότι δεν ξέρει κανείς τι συμβαίνει.

Ο ιός του 2000 εμφανίζεται ως ένα από τα φυσικά φαινόμενα τα οποία δεν μπορούν να προβλεφθούν. Και εφόσον δεν μπορούν να προβλεφθούν, κανείς δεν μπορεί να αναζητήσει τους αρμόδιους και υπεύθυνους για τις ζημιές που θα προκαλέσει. Κάτι σαν σεισμός, που συμβαίνει και δεν θα μπορούσαμε να έχουμε κάνει τίποτε για να μη συμβεί. Ως υπεύθυνη κυβέρνηση, βέβαια, καλόν είναι να λαμβάνουμε τα μέτρα μας και να εξοφλούμε συντάξεις, μισθούς Ιανουαρίου κλπ μέσα στον Δεκέμβριο. Ως εταιρίες πληροφορικής, στη γενική περίπτωση κάνουμε πάνω-κάτω το ίδιο: προφυλασσόμεθα διακριτικά. Βέβαια, εμείς ξέρουμε και κάτι παραπάνω για το θέμα, όπως δηλαδή γνωρίζουν οι σεισμολόγοι για τους σεισμούς.

Και μάλιστα, στις γραπτές τε και προφορικές δηλώσεις και αναλύσεις μας, είμαστε τόσο διπλωμάτες, όσο και οι σεισμολόγοι: είπε ποτέ κανένας σεισμολόγος ότι είμαι απόλυτα βέβαιος για το τάδε; Όχι! Διατυπώσεις του στυλ "εφόσον ισχύει αυτό τότε εκείνο" και "με βάση τα επιστημονικά δεδομένα σήμερα που μιλάμε μπορούμε να πούμε ότι...", κλπ. Ένας άνθρωπος που με παρρησία εξέφρασε τη γνώμη του (δηλαδή είπε αυτό που όλοι ήθελαν να ακούσουν και τίποτε περισσότερο), ακόμα και αν δεν είχε επιστημονικά ή στην πράξη δίκιο, βρέθηκε να λιθοβολείται από τους πάντες.

Ετσι και οι εταιρίες πληροφορικής: δηλώσεις με διφορούμενα, παραθυράκια διαφυγής με άμεσους ή συμφραζόμενους υποθετικούς λόγους ώστε να μην μπορούν να κατηγορηθούν από όσους "δεν λάβουν τα μέτρα τους" και γενικά μια αντιμετώπιση που θυμίζει την ομάδα σεισμολόγοι - πολιτικοί μηχανικοί - εργολάβοι - πολιτεία - ιδιοκτήτες ακινήτων. Οι πρώτοι δίνουν τις γενικές κατευθύνσεις και εντοπίζουν την υψηλή σεισμικότητα της χώρας, οι δεύτεροι εφαρμόζουν τον ισχύοντα κανονισμό, οι τρίτοι δεν ξέρουν - κάνουν ότι πουν οι μηχανικοί - η πολιτεία θεσμοθετεί και νομοθετεί και τέλος, τα κτίρια πέφτουν και θάβουν τους ιδιοκτήτες (οι οποίοι με άμεσο και έμμεσο τρόπο έχουν πληρώσει όλους τους υπόλοιπους) χωρίς να φταίει κανείς απολύτως.

Βέβαια, μια κοινωνία που παρουσιάζει τέτοια αναληγσία στο θέμα της σεισμικής επάρκειας των κατασκευών την οποία θυμάται υποκριτικά και μόνο όταν υπάρχουν θύματα, παράδοξο θα ήταν να αντιμετωπίζει διαφορετικά άλλα, ήσσονος σημασίας φαινόμενα. Εξάλλου, όπως είδαμε στις τηλεοράσεις και διαβάσαμε στα περιοδικά των ελεύθερων καβαλάρηδων, ο ιός του 2000 είναι μια πολύ παρόμοια περίπτωση, μόνο που αντί για κτίρια κινδυνεύουν να καταρρεύσουν άλλα πράγματα.

Ετσι και η Πολιτεία: αφού τελικά αποφάσισε σε ποιον θα ανήκει η "αρμοδιότητα", αφού δημιούργησε τις "ομάδες δράσης", αφού ανέθεσε με αδρά αμοιβή την επίλυση του προβλήματος σε κρίσιμης σημασίας δημόσιους οργανισμούς στους χρηματιστηριακά επιτυχημένους, αφού τέλος πάντων "έκανε το καθήκον της", αποφασίζει να πληρώσει εκ των προτέρων τις οικονομικές της υποχρεώσεις προς τους πολίτες (καθότι και εντός προεκλογικής περιόδου) και να κηρύξει "γενική επιφυλακή" στο Δημόσιο. Βέβαια όσοι από τους δημόσιους υπαλλήλους δεν θα ξαγρυπνήσουν (και πολύ καλά θα κάνουν) μπροστά από την οθόνη τους περιμένοντας να εμφανιστεί το τέρας, θα βρίσκονται "εντός νομίμου αδείας". Και ασφαλώς, την επόμενη μέρα, το μη χάος θα οφείλεται στην "κινητοποίηση", ενώ το χάος θα οφείλεται στο "απρόβλεπτο χτύπημα", σε "άλλους", πάντως όχι στην Πολιτεία.

Ουαί υμίν, υποκριταί και Φαρισαίοι...

Δημοσιεύτηκε στο OPEN Newsletter

τον Νοέμβριο του 1999